

Хотащіи ми злаѧ: Да беззрататса
ѧбїе стыдащесѧ, глющіи ми влагоже
влагоже. Да козрадѹютса и козке-
латаца ѿ тебѣ вси ищущіи тебе вже,
и да глюютъ вѣнчъ, да козвелічитса
гдѣ, любащіи спасенїе твоє: Ізъ же
нищъ єсмь и субогъ, вже помози ми,
помощникъ мої и избавитель мої єсі
ты, гдї не закосні.

Аи оуслыши матку мою,
внѹши моленїе моє, ко
истинѣ твоїй, оуслыши
мѧ въ праудѣ твоїй. И
не вниди въ сѹдъ съ рабомъ твоимъ,
иакѡ не праудитса предъ тобою всакъ
живый. Иакѡ погна врагъ дѹшъ мою,
смирилъ єсть въ землю животъ мої.
Посадилъ мѧ єсть въ тѣмныхъ, иакѡ
мертвя вѣка. И суну во мнѣ
ахъ мої, во мнѣ смутесѧ ср҃це моє.

Поманѹхъ